

**MESAZHI I MYFTIUT
NË DITËN E FITËR BAJRAMIT**

**MUSAI DHE HIZRI:
SHERIATI DHE KADERI...**

**"TREGO MËSHIRË,
URDHËRO PËR VEPRA TË MIRA..."**

Viti XV - Nr. 7 (173),
Korrik, 2017

Botim i Myftinisë Shkodër

UDHA ISLAME

*E përmuajshme
Informative - Fetare
Kulturore - Edukative*

FESTOHET ME MADHËSHTI

Fitër Bajrami 1438

“Edukoni fëmijët tuaj me dashuri për profetin Muhammed (a.s)”

Mbillni në zemrat e djemve e të vajzave dashurinë për Profetin (a.s), për familjen e tij të mirë e të pastër dhe u tregoni atyre se vetë ai Zotëri ka thënë: “Ai që më do mua, ai e do Zotin e madh (xh.sh) e ai që me bindet mua, ai i është bindur Zotit (xh.sh)”.

Duhet të dinë fëmijët tanë se Profeti (a.s) ka qenë shembull i mbajtjes së besës, ai i ka dashur të mirën popullit, është përpjekur për të me punë, me mësim dhe sjellje të mirë, derisa vdiq, pa ndryshuar asnjëherë...

Imam Muhamed Sytari
Myfti i Zonës Shkodër

MESAZHI I MYFTIUT TË SHKODRËS NË DITËN E FITËR BAJRAMIT 1438

*“O ju njerëz, juve ju erdhi një Këshillë nga Zoti juaj (Kur’ani)
dhe Shërim i asaj që gjendet në kraharorët tuaj, Udhëzim dhe Mëshirë për besimtarët!”*

ajete që vetëm se e forcojnë muslimanin dhe e bëjnë të ndjehet krenar dhe plot dinjitet me përkatësinë e tij fetare:

“O ju njerëz, juve ju erdhi një Këshillë nga Zoti juaj (Kur’ani) dhe Shërim i asaj që gjendet në kraharorët tuaj, Udhëzim dhe Mëshirë për besimtarët! Thuaj: Vetëm mirësisë së All-llahut dhe mëshirës së Tij le t’i gëzohen, se është shumë më e dobishme sesa ajo që grumbullojnë!”

Pra, Krijuesi i gjithësisë lajmëron krejt njerëzinë për këtë Kur’an që është bekimi më i madh për njerëzinë, përmbajtja e të cilit është alternativë garante, për të shpëtuar nga lëngatat e shumta, sidomos ato të sotmet, që e kanë shflitur njerëzinë në vorbullat e ateizmit, ekstremizmit politik, sekteve djallëzore, thirrjeve për zhveshje nga morali dhe ndjenja e turpit, thirrjeve shterpë drejt barazisë gjinore, që kanë për qëllim keqpërdorimin e rolit elitare dhe të pazëvendësueshëm të femrës në shoqëri, fushatave të herëpashershme drejt afetarizmit, mohimit të Zotit dhe formave përcudnuese të Njësimit të Tij, por jo vetëm!

All-llahu Mëshirëplotë na fton drejt këtij Kur’an, Natën e shpalljes se të cilit e bëri më të mirë sesa një jetë me adhurim e përkushtim; Natën e Kadrit, në Muajin e shpalljes së tij, të cilin na e obligoi ta agjërojmë, që të kthehemi nga Kur’ani dhe bota e tij udhëzuese!

“Këshillë, Shërim, Udhëzim, Mëshirë... All-llahu e përshkroi këtë Libër si Këshillë dhe Shërim për zemrat, Udhëzim për mendjet dhe Mëshirë për krejt qenien njerëzore!”

Prandaj: “Thuaj: Vetëm mirësisë së All-llahut dhe mëshirës së Tij le t’i gëzohen..!”

Ky është gëzim legjitim, ky është Bajram i zemrave dhe mendjeve që kërkojnë të vërtetën larg rutinës së pazareve me fenë, larg abuzimit me mendjen dhe zemrën, nga keqleximi dhe keqprezantimi i mësimave të fesë, larg injorancës në raport me fenë, larg instrumentalizimit të fesë, si të ishte ideologji klanesh e politikash,

që mbajnë si dy paterica të kalbura, trupa të gangrenizuar që mbjellin indiferentizmin ndaj udhëzimit hyjnor, pajtimin me çdo situatë, heshtjen përballë të keqes, zhveshjen nga krenaria shekullore, sektarizimin dhe ndarjen nga tërësia e ymmitit dhe domosdoshmëria e rizgjimit të madh, për të dëshmuar bota sërish përhapjen dhe mbizotërimin e kësaj thirrjeje hyjnore: “O ju njerëz, juve ju erdhi një Këshillë nga Zoti juaj (Kur’ani) dhe Shërim i asaj që gjendet në kraharorët tuaj, Udhëzim dhe Mëshirë për besimtarët!”

Prandaj, sot më shumë se asnjë ditë tjetër e kemi hak të gëzohemi me begatitë dhe mirësitë e Zotit tonë; të ndajmë me këdo ndryshe nga ne, këtë gëzim të pashok, shpresëdhënës e plot bekim për të ardhmen e fëmijëve tanë, për të ardhmen e njerëzimit!

Prandaj sot, në heshtjen e reflektimit, pyeteni veten: “Më thuaj çfarë të gëzon, të të them se kush je!”

Të gëzon harami, korrupsioni, përçarja, nxitja e konfliktit, prishja e harmonisë dhe paqes, ekstremizmi në të menduar e në të vepruar, izolimi, heshtja vrastare, indiferenca ndaj prishjes së shoqërisë, varfëria dhe skamja, shitja e ujit të fytirës dhe përdorimi i fesë për egon personale, mbizotërimi i anarshisë, zhvatja e asaj çfarë s’të përket, legalizimi mbi pronën e tjetrit, edhe me “bekimet” e ligjeve denigruese të pasurisë dhe të drejtave legjitime, pretendimi i asaj që s’është e jotja, duke u viktimizuar?

Nëse po, lutju Zotit të të shërojë sepse ti vuan nga një, a disa sëmundje të rrezikshme, që mund të dëmtojnë më shumë se kolera, jo vetëm ty, por krejt shoqërinë!

Të gëzon hallalli, adhurimi, qetësia dhe harmonia komunitare, punon për paqen dhe përhapjen e vlerave, fal dhe mëshiron, flenë i qetë pa pasur inate dhe smirë në zemër ndaj askujt prej krijesave të Zotit, kontribuon për dijen dhe shkollimin e fëmijëve të tu, jep nga ajo që të ka dhënë Zoti, shtrin dorën e

bashkëpunimit në drejtim të ruajtjes së paqes sociale, mbron me krenari të drejtat dhe trashëgiminë tënde, ruan familjen dhe nderin tënd, nuk lejon cënimin e moralit dhe turpit, punon dhe lutesh për vendin dhe tokën tënde, të qan zemra për hallet e ymmitit tënd dhe përgjërohesh në sexhde, për bashkimin dhe forcimin e muslimanëve në botë?

Thuaj: Elhamdulillah me të madhe dhe gëzo me mirësitë dhe bekimet e Zotit tënd; shembulli yt nuk vdes me largimin tënd nga kjo botë! Gjurma jote nuk shuhet nga vdekja! Ti je bekim dhe mirësi për familjen, për kombin, për qytetin, për Paqen, për humanizmin, për të sotmen dhe të ardhmen!

Të dashurit e mi,

Kur Hz. Muhammedi (a.s) tha: “Do të mbërrijë kjo fé, ku ka mbërritur nata dhe dita!”, sahabët e morën amanetin dhe e përhapën kudo, nga lindja në perëndim!

Sot, Kur’ani Famëlartë është amanet i mbarë ymmitit; mos ta lëmë pas dore, mos të pluhuroset, mos të bëhet i huaj në mesin tonë, mos të tjetërsohemi me Kur’anin në mes nesh, mos t’ia kthejmë shpinën Këshillës, Shërimin, Udhëzimit dhe Mëshirës, për joshjet jetëshkurtra të kësaj bote kalimtare dhe shërbyesve të saj!

Ne jemi bij shqiponjash dhe shqiponjat e ruajnë besën, sado larg të fluturojnë, kudo që të jenë, sido që t’ju vijë jeta, me çfarëdo sprovash që të përballen! Shqiponjat janë krenare! Çerdhja e jonë është Islami, ushqimi i krenarisë sonë shpirtërore dhe dinjitetit njerëzor është Kur’ani, shembulli i besës sonë, urtisë, paqes e tolerancës genetike është Hz. Muhammedi (a.s)! Dhe, për këtë, le të gëzojmë pa ja ndal!

All-llahu ju dashtë e ju begatoftë! E ruajt Shkodrën, Shqipërinë, ymmitin islam dhe mbarë njerëzimin nga kushdo që s’ia do të mirën! E bekoftë harmoninë tonë kombëtare dhe na forcoftë në këtë fé të pastër islame, me të cilën na nxori nga errësira në dritë, nga injoranca në dije, nga primitivizmi në qytetari e qytetërim, nga fanatizmi i verbër në tolerancë legjitime!

Gëzuar Fitër Bajramin!

(Mesazhi i Fitër Bajramit në sheshin e Namazgjasë, te vakëfi i Fushë Çelës, bri xhamisë “Ebu Bekër”, ditën e diel, më 25 qershor 2017, para faljes së Namazit të Fitër Bajramit)

URIMI I MYFTIUT TË SHKODRËS ME RASTIN E FITËR BAJRAMIT 1438

Të dashur e të shtrenjtë
aqjërues të RAMAZANIT,
All-llahu e pranoftë
saktësinë tuaj gjatë këtij Muaji
të beqatë, pranoftë adhurimet
tuaja, jua begatoftë Fitër Bajramin
tuaj, këtë ditë të madhe të Festës
e Gëzimit, që ndër banorë të qiellit
thirret: Dita e Shpërblimit, ditë
në të cilën gëzon dhe fiton ai që
aqjëroi RAMAZANIN, që fali NAMAZIN,
që kaloi NATËN ME LUTJE E DHIKRE,
ME BESIM E BINDJE NË SHPËRBLIMIN E
Krijuesit Mëshirëplotë!

DITA NË TË CILËN, MERR
shpërblimin e merituar kushdo që
iu bind Mëshiruesit, që qjeti qetësi
e prehje në leximin e Kur’anit, që
me korrektesë fali NAMAZIN, që u
afua me ZOTIN E TIJ NËPËRMJET
SADEKASË E ZEKATIT, NAMAZIT TË
TERAVISË E LUTJEVE TË NATËS!

DITA E MADHE E BEKIMEVE TË
MERITUARA PËR KËDO QË GËZOI
SKAMNORËT ME NJË IFTAR TË SINOERTË,
QË USHQEU TË PANQOPURIT E MJERË,
QË GËZOI FUKARATË, QË VIZATOI NJË
BUZËQESHJE NË FYTYRËN E JETIMIT,
QË KËRKOI PËR NJERËZIT NË NEVOJË,
TË SËMURËT E TË DËSHPËRUARIT NGA

REALITETET HIPOKRITË!

DITA E MADHE E BUJARISË HYJNORE
ndaj atyre që hodhën hapat e
tyre drejt plotësimi të nevojave
të panumërta të nevojtarëve, që
falën dhe toleruan, që afruan të
largëtiti dhe hapën dyert e zemrave
për ata që ditën të trokasën, që i
dhanë atyre që i lënduan dhe falën
ata që u bënë padrejtësi, jo nga
dobësia, por nga madhështia e
zemrave të tyre të ndriçuara nga
Drita e besimit dhe përkushtimi
ndaj All-llahut!

DITA E SHUMËPRITUR PËR KËDO
QË BËRI MIRË DHE DHUROI PAQE E
shpresë në këtë shoqëri, që ia
vodhën RAMAZANIN E SIVJETSHËM
dhe ia dhunuan DITËN MË TË
SHTRENJTË TË VITIT, edhe me bekime
të pamerituarish!

All-llahu ju bëftë prej
triumfuesve me Mëshirën, Faljen
dhe Bekimet e Tij!

Gëzuar e për shumë vjet Fitër
Bajramin!

IMAM MUHAMED B. SYTARI
Myfti i ZONËS SHKODËR
Shkodër, më 24 QERSHOR 2017

Gëzuar e për shumë vjet Fitër Bajramin!

Dr. Selman El-Aude, Arabia Saudite

Ndihmës sekretar i përgjithshëm i Unionit Botëror të Dijetarëve Myslimanë

Pamjet e fëmijëve, ndërkohë që ata vdesin, mbyten prej gazit, ose vuajnë prej sëmundjeve të pashërueshme, që trazojnë zemrën dhe tundojnë besimin e mendjes, përse ndodhë kjo? Ku qëndron urtësia? Ku është mëshira? A ka të drejtë njeriu të pyesë? E, ke të pyesë? Në historinë e Musait dhe Hizrit është çelësi i përgjigjes!

Në zemrat e shumë prej nesh ka faraon të vogël, që thërret sa here t'i jepet mundësia: "Unë jam zoti juaj më i lartë!"¹ Dhe mendon se ai është i ditur për çdo gjë, e ka fuqi për çdo gjë! Ka nevojë për një Musa, që t'i thërrasë: "A ke dëshirë të pastrohesh dhe të të udhëzoj drejt Zotit tënd, e të frikësohesh?"² Frika është nënshtrim i robërimit të Madhështisë Hyjnore! Për këtë, sexhdeja është maja e nënshtrimit dhe kulmi i adhurimit.

Musai (a.s) u largua nga kështjella më madhështore dhe i premtoi Allahut, se do të rrijë larg saj. Vendosi të qëndrojë me të dobëtit e mposhtur, për të luftuar racizmin faraonik kundër Beni Israilëve të dobët. Në vend që të bënte pyetje, të ankohej e të binte në pesimizëm, ai arriti të kuptojë me natyrën e tij, natyrën e shoqërisë mashkullore, që nuk i kushton vëmendje vuajtjeve të një gruaje të dobët dhe qëndroi në rreshtin e dy vajzave, me fuqitë e tij të kufizuara, e i ndihmoi atyre të dyjave tu jepnin ujë bagëti, pa i shikuar me syrin e mburrjes, i cili shikon me habi dhe dyshim.

Iu fut betejës së madhe kundër tiranisë, pranë popullit të dobët dhe qe prijësi shpëtimtar. Ashtu siç i hyri

MUSAI DHE HIZRI: SHERIATI DHE KADERI...

(mendja përballë të fshehtës)

betejës së rregullimit të të dobëtëve kundër të metave, budallallëkut dhe pranimit të tyre të zullumit. Ai çdo herë na prezanton, se puna pozitive, ajo është zgjidhja, madje edhe atëherë kur katastrofat janë në përmasa të mëdha.

Një here të vetme transmetohet se Musai tha: "Unë", e ajo ishte kur një njeri e pyeti, ndërkohë që ai ishte në minber: Kush është njeriu më i ditur në tokë? Tha: "Unë"! dhe, kjo "unë" nuk ishte prej natyrës së Musait, sepse ai nuk ishte i sigurt për këtë. Allahu e qortoi, për arsye sepse ai nuk kishte njohuri për të dhe më mirë të thoshte: Nuk e di, Allahu e di. Zoti i shpalli atij: Se një rob prej robërve të Tij, në vendtakimin e dy deteve, është më i ditur se ti, e ai është Hizri.

"sherrin", të keqen e rënë në jetën e njerëzve, e cila sidoqoftë ka qenë shkak për dyshimin e njerëzve dhe pyetjet e tyre për çfarë ka pas ngjarjeve.

Historia e jetës së Musait dhe historia e tij me Hizrin, e inspiron njeriun që të kërkojë në jetën e tij, të cilën e ka jetuar, ose përreth tij për gjëra që i ngjajnë, sado pak, disa ngjarjeve të mëdha botërore, për tu qetësuar zemra e tij tek madhështia e urtësisë hyjnore, edhe nëse nuk i njeh hollësitë e tyre, pa ia heq të drejtën kjo, që ta shtyjë kaderin me kader, siç është shprehur edhe Faruku i inspiruar, Umeri.

Njohja e Hizrit vjen, duke e quajtur atë si rob prej robërve të Allahut, shenjë prej llojeve të evlijave, që u është dhënë

Musai ishte më i mirë, sepse ai është i dërguar prej "Ulul-azmit"³, ndërsa Hizri, nebij (lajmëtar) që ka dije prej Allahut për kaderin, për të cilin Musai nuk e kishte parë gjatë leximit të ngjarjeve. Sikur që tregimi të ishte shembull që i jepej Musait, në përmbajtjen e tij shenja të nxitimit të përgjigjes së pyetjes: Kush është më i dituri i njerëzve?

Musai simbolizon "sheriati" e obliguar për tu ndjekur, ndërsa Hizri simbolizon "kaderin" e fshehtë, i cili shpjegon çfarë ka mbas ngjarjeve prej urtësive dhe sekreteve hyjnore, me çfarë e bën lexuesin e ngjarjeve të kërkojë largpamësi të padukura në çfarë ngjet në univers prej sprovave, fatkeqësive, vrasjes së fëmijëve dhe pushtetit të zullumqarëve. Ajo është pyetja për

3. Ulul-azmi: Pesë të dërguarit me vullnet të fortë, që janë përmendur në Kur'an: Nuhu, Ibrahim, Musai, Isai dhe Muhammedi (a.s).

kompletimi i kënaqësisë dhe i dorëzimit; kanë arritur të kuptojnë largpamësitë e urtësisë hyjnore në atë çfarë ngjet me to kaderi.

Musai nuk duroi për të mësuar nga Hizri, siç premtoi, prandaj e qortoi atë për dëmtimin e anijes, prej frikës se mos mbyten njerëzit. Sikur kjo të ishte kujtesë për të, kur e hodhën në lum, ndërkohë që ai ishte foshnjë, jo për tu mbytur, por për tu dorëzuar vullnetit të Allahut dhe përkujdesjes së Tij, prej zullumit të tiranit Faraon. Megjithëse, Musai i rezistoi tiranisë së Faraonit, derisa triumfoi ndaj tij, ndërsa Hizri mjaftoi me mbrojtjen e anijes dhe ruajtjen e pasurisë së fukarenjve. Sheriati nuk është kundërshtues i kaderit dhe është e ndaluar (haram) të protestojmë ndaj kaderit përballë thirrjes për rregullim dhe arritje.

Musai nuk duroi ndaj vrasjes së

Musai simbolizon "sheriati" e obliqur për tu ndjekur, ndërsa Hizri simbolizon "kaderin" e fshehtë, i cili shpjegon çfarë ka mbas ngjarjeve prej urtësive dhe sekreteve hyjnore, me çfarë e bën lexuesin e ngjarjeve të kërkojë largpamësi të padukura në çfarë ngjet në univers prej sprovave, fatkeqësive, vrasjes së fëmijëve dhe pushtetit të zullumqarëve.

fëmijës së mbrapsht, kështu që e kundërshtoi Hizrin për vrasjen e tij. Ky ishte një paralajmërim, se vrasja që i bënte Faraoni fëmijëve të Beni Israilëve, edhe pse ishte krim, përveç se ai është kader hyjnor, që ka të fshehtat dhe largpamësitë e tij, për të cilat nuk ka njohuri kush, veç atij, që Allahu i jep dituri prej Tij. Kush mëshiron vuajtjet, shpërndan dritën.

Ndoshta është paralajmërim për Musain ndaj vrasjes së koptit, të cilin nuk ishte urdhëruar ta vriste dhe se pas kësaj, ka një të fshehtë hyjnore, që Musai nuk e di. E, ndoshta, sikur të kishte jetuar do të kishte shkaktuar përreth tij dhunë e mosbesim, ose do të kishte qenë pengesë për thirrjen e vërtetë. Kjo ia lehtëson përvëlmin Musait prej atij veprimi dhe ndoshta mund të ndodhë e kundërta, i paraprin exheli njeriut dhe është mëshirë e butësi për të, "Nëse dëshiron për robërit e Tu sprovë, atëherë na merr pranë Teje, të pasprovuar"⁴.

Musai nuk duroi as edhe për ngritjen e murit pa shpërbllim për dy fëmijët jetimë prej banorëve të fshatit, që refuzuan t'i pranonin si mysafirë. Kjo është e njëjtë me atë çfarë bëri Musai me dy vajzat e pafuqishme në tokën e Medjenit, babi i të cilave "ishte prej të mirëve" dhe ku Musai ishte i huaj e kalimtar, që nuk gjeti mikpritje, prandaj e luti Zotin duke thënë: "O Zot, unë jam i nevojshëm, për të mirën që më dhuron"⁵. Mbyllja e takimit mes të dyve ishte ky qëndrim, i cili ndryshon prej atij të mëparshmit, sepse njeriu në të kishte pak fat, për këtë Hizri i tha se ky është fundi i udhëtimit dhe shkaku i ndarjes!

Anija shpëton prej zullumit të

4. Transmetuar nga Tirmidhiu.
5. Kur'ani, El-Kasas: 24.

zullumqarit për një defekt artificial në anën e saj, fëmija vdes, edhe pse në pamje të syrit është i pafajshëm e i pastër dhe ruhet thesari për të tjerët me përdorimin e fuqisë, e mendja mbetet e aftë për të perceptuar ekzistencën e sekreteve dhe qëllimeve, që nuk shfaqen në herën e parë, por ndoshta shfaqja e tyre vonon edhe për një brez të plotë dhe mendja mbetet e paftë të kuptojë disa hollësira të fshehta, pas ngjarjeve të dhimbshme, në kohën e ndodhive të tyre.

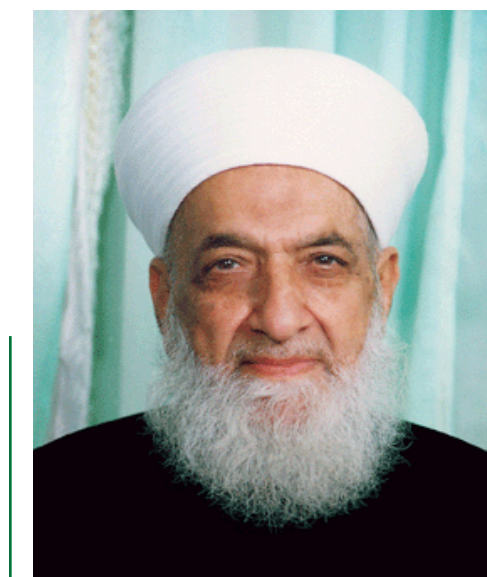
Musai u dallua për aftësi të larta në pajtimin mes shariatit dhe kaderit, sepse kur pa popullin e tij të ngrirë, ndërkohë që i kishte përfshirë ushtima e madhe, tha: "O Zot, sikur të kishe dashur, do t'i kishe shkatërruar më përpara, edhe mua, a po na shkatërron për shkak se çfarë kanë bërë mendjeletët prej nesh?"⁶

E kuptoi çiltërsinë e vullnetit hyjnor, pastaj u drejtua me dua, përgjërë dhe kërkim të mëshirës, e kjo është ajo që ka nevojë çdo besimtar, për ta ruajtur qetësinë e shpirtit të tij në ëmbëlsinë e jetës dhe hidhërimit të saj.

Kur të vijë ndërmend Musai dhe pyetjet e tij, ti duhet të kërkojë për Hizrin në zemrën tënde, si përgjigje të tij. Dhe, kur të të vijë ndërmend Hizri me të fshehtat dhe pranimit të tij në metodën tënde, atëherë ti duhet të kërkojë për Musain në kërkimin dhe sqarimin e tij në jetën tënde. Ditën që do të mbyllësh rrugën në sytë tuaj, kërko për horizontet në zemrën tënde... sexhdeja, dua dhe shpresa janë pasqyra e jetës së pasur.

Përktheu nga arabishtja dhe përshtati në shqip:

Lavdrim Hamja

"Ne myslimanët

- këtë e them me

keqardhje -

kur ndonjëri prej nesh

mëson paksa

nga Islami

e llogarit veten

sikur të këtë

mësuar gjithëka.

Dituria ka fillim,

por fund jo".

- Sheikh Ahmed Keftaro -

Admir Plaku
Imam, xhamia "Ebu Bekër"

Ipa të meta është Allahu që në çdo gërmë e fjalë të Tij shpreh mëshirë e urtësi. Allahu (xh.sh) na njoftoi në librin e Tij duke thënë: "Agjërimi zgjat disa ditë...." - (El Bekare: 184)

Këto ditë agjërimi që lamë pas nga muaji i Ramazanit ishin ditë përkushtimi e frymëzimi për çdo besimtar në jetën e tij të përditshme. Agjërimi i ka ditët e numëruara, por fryma e tij edukuese për besimtarin është e përhershme. Në këtë ditë muaji i Ramazanit na lë një mesazh të rëndësishëm: Jetoje edukatën e Ramazanit edhe në muajt e tjerë, jetësoje moralin e Kur'anit në jetën tënde se vetëm kështu e meriton identitetin e të qenurit musliman i devotshëm.

Allahu (xh.sh) të urdhëron duke thënë: "Trego mëshirë, urdhëro për vepra të mira dhe shmangu nga të paditurit" - (EL-A'rafë: 199) Ky ajet përmban tre urdhëresa që përsosin moralin e besimtarit e së bashku me të edhe besimin e tij. Jetoje Kuranin në çdo hap që hedh në jetën tënde që të jesh besimtar i devotshëm e i suksesshëm. Trego mëshirë e falje aty ku mungesa e saj është prezent, largohu nga të paditurit dhe mos harro porosinë profetike "Nuk mëshirohet ai që nuk mëshiron" - (Transmetuar nga Tirmidhiu)

Kush e kupton këtë gjendje, çdo vështirësi e pengesë që hasë në jetë do të jenë për të, të pa rëndësishme. Ndoshta ndonjëri mund t'i lutet Allahut ndaj atij që i ka bërë padrejtësi, si kishte bërë Pejgamberi (a.s) kur populli i tij e kishte rrahur e përzënë. Ai fshinte gjakun nga fytyra duke thënë: "O Zoti im, fale popullin tim, ata me të vërtetë nuk e dinë". Kështu është shprehur Pejgamberi (a.s), morali i të cilit ishte Kur'ani, apo Kur'ani që ecte mbi tokë.

"TREGO MËSHIRË, URDHËRO PËR VEPRA TË MIRA..."

Trego mëshirë dhe falje aty ku me to abuzohet, se në këtë mënyrë ruan e lartëson imazhin tënd si mysliman, pasues i Profetit të mëshirës. Trego mëshirë dhe zemërgjerësi, mos e shtyp jetimin, lypësin mos e largo me ashpërsi, se vetëm kështu tregon për mirësitë e Allahut ndaj njerëzimit me shpalljen e Kur'anit. Mbani lidhje të ngushtë me Kur'anin jo vetëm duke e lexuar, por edhe duke e praktikuar, ai është udhëzuesi i besimtarit. Fryti i shoqërisë me të është dituria, prandaj dhe Allahu (xh.sh) të urdhëron duke thënë: "Shmangu nga të paditurit", sepse besimtari është njeri i dijes dhe i kërkimit të saj.

Allahu e porositi Pejgamberin (a.s) dhe besimtarët për t'iu lutur, por në asnjë rast nuk i udhëzoi të kërkonin shtesë, veçse në dituri: "Thuaj o Zoti im, më shto diturinë" - (Ta Ha: 114) Ky është besimtari që e edukon shpallja hyjnore, njeri i dobishëm për veten, familjen, shoqërinë e vendin ku jeton.

"Trego mëshirë, urdhëro për vepra të mira dhe shmangu nga të paditurit", Allahu me këtë udhëzim hyjnor kërkoi nga besimtarët të ngrihen në lartësinë e qenurit shembull për njerëzimin, pasues të denjë të Pejgamberit (a.s), i vlerësuar në shkallën më të lartë të moralit. Ka qenë zbritja e këtij ajeti kuranor nxitja më e madhe dhe kuptimplotë e pajisjes dhe përsosjes me moralin hyjnor. Në këtë kontekst Pejgamberi (a.s) ka thënë: "Jam dërguar për përsosjen e virtyteve të moralit" - (Transmetuar nga Muslimi)

Ruajtja dhe përsosja e moralit është prioritet për çdo besimtarë e besimtare. Duke ruajtur moralin kemi ruajtur e forcuar besimin e në të kundërt e zhvlerësuar dhe dobësuar.

Urdhëro për vepra të mira, kjo është natyra e besimtarit, motoja e punës së tij në jetën e kësaj bote kalimtare. Besimtari është aktiv në jetë, larg të keqes, përtacisë e dembelizmit. Aktiviteti i tij është i kronometruar në akrepat e pesë kohëve të namazit e në kryerjen e obligimeve, i veshur përherë me vallon e moralit. Allahu na ka përgëzuar, nxitur dhe inkurajuar me shoqërimin dhe jetësimin e moralit hyjnor duke thënë: "Në të vërtetë, ky Kur'an udhëzon drejt asaj që është

më e mira dhe u jep lajmin e gëzuar besimtarëve që bëjnë vepra të mira, se ata do të kenë shpërblim të madh". Prandaj urdhëro për mirë në kufijtë e të lejuarës dhe të ndaluarës se shpërblimi tek Allahu (xh.sh) është i garantuar.

Omer ibën Abdul Aziz (r.a) ka thënë: "Nuk është frikë nga Allahu (xh.sh) vetëm të agjërosh ditën dhe të falesh natën, por frikë është braktisja e asaj që Allahu e ka ndaluar dhe kryerja e asaj që e ka urdhëruar. Kujtohu përherë se Ramazani na mësoi të jemi të mëshirshëm me krijesat, andaj tregoje përkushtimin tënd kudo që të ndodhesh, e mos harro porosinë e Pejgamberit (a.s): "Frikohu nga Allahu kudo të jesh, pas veprës së keqe kryeje një të mirë që ta shlyejë atë dhe sillu mirë me njerëzit".

**ËSHTË E HABITSHME,
POR AKTUALE KUR DËGJON
SE SI PIJET DEHËSE QË DËMTOJNË
SHËNDETIN QUHEN PIJE
ARGËTUESE, SE SI RROBAT
QË TREGOJNË LAKURIQËSI
QUHEN MODË, SE SI FJALORI BANAL
QUHET HUMOR, SE SI PROGRAME
ME TEMATIKË EROTIKE
QUHEN KULTURË E CIVILIZIM ETJ!**

Ruaje moralin tënd dhe të familjes nga tendenca e programeve çoroditëse që tentojnë dita-ditës ta zënisin këtë thesar të çmuar të besimit. Është e habitshme, por aktuale kur dëgjon se si pijet dehëse që dëmtojnë shëndetin quhen pije argëtuese, se si rrobat që tregojnë lakuriqësi quhen modë, se si fjalori banal quhet humor, se si programe me tematikë erotike quhen kulturë e civilizim etj!

E kështu me radhë, në do aspekt të jetës, goditet e oroditen vlerat morale, ato vlera morale që i japin kuptim jetës së njeriut. Ruaji këto vlera morale se me to ruhet e forcohet edhe besimi në Allahun. Së fundmi: I lutemi Allahut që të na forcojë besimin në zemër dhe të na ruajë moralin në sjellje.

Naim Driaj
Imam, xhamia Parrucë

Mbaroi një muaj, gjatë të cilit trupi dhe shpirti i besimtarit gjetën prehje, sepse u lidhën me Allahun (xh.sh). Gjetën prehje trupi, mendja, madje edhe stomaku. Një disiplinë e përkryer që lidhi trupat dhe shpirtat tanë me madhësinë e Allahut të Madhëruar. Iku një muaj, që do ta kërkojmë shumë, sepse ai do të vijë përsëri vitin tjetër, por nuk e dimë nëse do të jemi gjallë deri atëherë apo jo.

Prandaj, çfarë mësuam nga Ramazani?

1- Ramazani na mësoi rëndësinë e besimit dhe të devotshmërisë. Devotshmëria është diçka që ndodhet në zemër, ka të bëjë me botën e brendshme, të cilën e di vetëm Allahu (xh.sh). Pejgamberi (a.s) ka thënë: "Zoti nuk sheh pamjen dhe fizikun tuaj, por sheh zemrat dhe veprat tuaja." Omer bin Abdulaziz ka thënë: "Devotshmëria është të lësh atë që ka ndaluar Allahu dhe të bësh atë që të ka urdhëruar Allahu".

2- Ramazani na mësoi se si duhet të jenë raportet tona me Allahun. Zoti (xh.sh) urdhëron e thotë: "Dhe adhuroje Zotin tënd derisa të vijë vdekja".¹

Besimtari është rob i Rrahmanit (Mëshiruesit) dhe jo i Ramazanit. Ai e adhuron Allahun e Madhëruar në Ramazan dhe jashtë tij. Ai e di se Zoti i Ramazanit është Zoti i të gjithë muajve dhe ditëve të tjera. Pejgamberi (a.s) ka thënë: "Puna më e mirë është ajo punë, që është e vazhdueshme, edhe nëse është e paktë".

Kur Allahu (xh.sh) e sprovoi profetin e Tij, Junusin (a.s) duke e futur në barkun e balenës në thellësinë e oqeanëve, Junusi (a.s) tha: "Nuk ka Zot tjetër përveç Teje, Qofsh i lavdëruar!

1. Kur'ani, El-Hixhr. 99.

ÇFARË MËSUAM NGA RAMAZANI?

Me të vërtetë, unë kam gabuar!"² Melekët thanë: "O Zot! Një zë i dobët që ne e njohim po vjen nga një vend i panjohur". Zoti (xh.sh) tha: "A nuk e dini se zëri i kujt është ai? Ky është zëri i Junusit. Ai po sprovohet në barkun e balenës" Atëherë melekët thanë: "O Zot, a nuk do ta shpëtosh robin Tënd që të ka përmend në ditë të mira dhe sot është në ditë të këqija?" Allahu (xh.sh) ua ktheu: "Po, do ta nxjerr. Pasha madhësinë Time, sikur ai të mos kishte qenë nga ata që më kujtonin Mua vazhdimisht, do të kishte qëndruar në barkun e asaj balene deri në ditën e Kiametit". Pra Junusin e nxori nga barku i balenës vetëm fakti, se ai e përmendte shumë Zotin çdo ditë.

Jemi mësuar të agjërojmë gjatë Ramazanit, por a thua do të vazhdojë edukata fetare që mësuam përmes agjëritit të jetë e pranishme në jetën tonë të përditshme edhe në muajt që vijnë pas Ramazanit, apo do të ndërpritet me fundin e tij? I Dërguari i Allahut (a.s) ka thënë: "Kush i shton agjëritit të muajit të Ramazanit edhe gjashtë ditë të muajit Sheval, do të ketë shpërblim të agjëritit të një viti." ³ Ebu Hurejre (r.a) tregon se i Dërguari i Allahut (a.s) më shpesh ka agjëruar ditën e hënë dhe të enjte dhe kur e kanë pyetur rreth arsyes që ai vepronte kështu Pejgamberi (a.s) u është përgjigjur duke u thënë: "Veprat ngrihen dhe i paraqiten Allahut (xh.sh) në këto ditë."

Ndërsa në një transmetim të Muslimit thuhet se të Dërguarin e Allahut (a.s) e kanë pyetur rreth arsyes së agjëritit të vazhdueshëm që ai kryente pikërisht në ditën e hënë dhe ai u është përgjigjur me këto fjalë: "Këtë ditë kam lindur dhe në këtë ditë ka filluar të më shpallet (Kur'ani)."

3- Ramazani na mësoi që të jemi menaxherë të suksesshëm të kohës, të rregullave etj.

4- Ramazani ka zbuluar tek ne potencialin tonë, na ka kthyer vetëbesimin se ne mundemi.

5- Ramazani na mësoi që të përjetojmë vazhdimisht mbikëqyrjen e Allahut në jetë.

2. Kur'ani, El-Enbija: 87.

3. Transmetuar nga Muslimi.

*"Dhe adhuroje
Zotin tënd
derisa të vijë vdekja"*

Pejgamberi (a.s) ka thënë: "Në ditën e Gjykimit do takohem me disa persona nga populli im, të cilët do të vijnë me shumë vepra të mira, por Allahu (xh.sh) do t'ua bëjë pluhur e hi. Ata janë vëllezërit tuaj, të cilët falen ashtu siç faleni edhe ju, mirëpo kur janë vetëm, shkelin urdhrat e Allahut (xh.sh)".⁴

6- Ramazani, si një mik i shtrenjtë, na mësoi se mirësitë marrin kuptim kur ndahen me të tjerët. Profeti (a.s) ka thënë: "Besimtari për besimtarin është si një ndërtesë, ata përforcojnë njëri-tjetrin" dhe ndërthuri gishtat e tij.⁵

7- Ramazani na mësoi që vazhdimisht duhet të jemi falënderues ndaj Allahut (xh.sh).

Bëni kujdes që të mos dobësohet vendosmëria dhe vullneti që keni pasur gjatë muajit të Ramazanit. Zoti na bëri një të mirë të mëdha duke na mundësuar ta adhurojmë Atë gjatë gjithë Ramazanit. Është e palogjikshme që këto të mbjella, t'ia lëmë shejtanit ti korrë.

Ne duhet që të mbesim besnikë të Ramazanit! Jini të sigurt se shpirtin e adhurimit që kishim gjatë Ramazanit, mund ta kemi edhe pas tij, në çdo kohë mjafton që të kemi të freskëta mësimet shpirtërore që përvetësuam gjatë trajnimit njëmuajor.

Punët e mira të cilat besimtari i ka vepruar në Ramazan, duhet të vazhdoj t'i kryej edhe pas Ramazanit. Vetëm kështu ai do të kuptojë se çfarë është muaji i Ramazanit. Përndryshe mund të themi se ai ishte vetëm një fllad, që fryt një kohë të shkurtër dhe më pas u fashit.

I lutemi Allahut që t'i ketë pranuar adhurimet, sadakatë, leximin e Kur'anit dhe punët e mira që kemi kryer në këtë Muaj të begatë.

4. Transmetuar nga Ibn Maxheh.

5. Transmetuar nga Buhariu, Muslimi dhe Tirmidhiu.

“EDUKONI FËMIJËT TUAJ ME DASHURI PËR PROFETIN MUHAMMED (A.S)” - DR. MUHAMMED A. JEMANI

(LIBËR I PËRKTHYER NGA **H. VEHBİ S. GAVOÇI** - SHKODËR 1996)

A ka gjë më të bukur që çdo myezin apo ligjërues në xhami, në ditën e xhuma, apo në raste faljeje të përmendë Profetin Muhammed (a.s) duke dëshmuar se është i dërguari i Zotit?!

Nëse dikush ju pyet për Profetin Muhammed (a.s) si prijës i Profetëve, i kallëzoni mrekullinë e Israsë e të Miraxhit, u thoni se është e vërtetë që u priu profetëve kur arriti në xhami të Kudusit (Jeruzalem) dhe prej atje u ngrit në qiell, siç e përshkruan Kur’ani e shumë hadithe të sakta.

Duhet të dinë fëmijët tanë se Profeti (a.s) ka qenë shembull i mbajtjes së besës, ai i ka dashur të mirën popullit, është përpjekur për të me punë, me mësim dhe sjellje të mirë, derisa vdiq, pa ndryshuar asnjëherë.

Le të dinë fëmijët tanë se Profeti (a.s) ka punuar për të përhapur shpalljen e Zotit (xh.sh) me fjalë të mira, me këshilla të këndshme, duke biseduar me popullin e vet në mënyrë të arsyeshme, nuk ka qenë kurrë i egër as brutal, i ashpër as kryelartë, por ka qenë gjithnjë i butë, kryeulur, me plot durim e butësi dhe me burrëri.

U mundua në shumë mënyra të udhëzojë popullin e vet dhe nuk e përdori shpatën e luftën ndaj kundërshtarëve, derisa shokët e vet u torturuan nga të pafetë e ua morën pasurinë, ua sekuestruan shtëpitë e gjithë çka kishin, torturuan burrat, gratë me foshnjat, vetëm pse ata pranuan islamizmin. Herën e parë disa prej tyre u larguan për në Abisini, që të mbronin fenë e jetën e tyre. Më vonë shkuan në Medinë. Atje emigroi edhe Profeti ku u përpoqën ta vrisnin të pabesët.

Kur erdhën në Medinë e formuan qeverinë islame, atëherë u zbrit leja që të merrnin armët e të luftonin, që të ruanin fenë, jetën e çka kishin. Zoti (xh.sh) në Kur’an thotë: “(Ulejuan të luftojnë) Ata të cilët vetëm pse thanë: Allahu është Zoti ynë! U dëbuan prej shtëpive të tyre pa kurrfarë të drejte. E sikur Allahu të mos i zmbrapste disa me disa të tjerë, do të rrënoheshin manastiret, kishat, sinagogat edhe xhamitë që në to përmendet shumë emri i Allahut. E Allahu patjetër do të ndihmojë atë që ndihmon rrugën e Tij, se Allahu është shumë i fuqishëm dhe

gjithnjë triumfues.”¹ Duhet të dinë fëmijët se Profeti (a.s) ka qenë për popullin e vet më i mirë se prindërit me fëmijët e tyre. Fëmijët duhet të kuptojnë sa është munduar ai Zotëri për të mirën e lumturinë e njerëzve.

Vetë Profeti (a.s) sjell një shembull ku tregon se si është munduar të shpëtojë të tjerët nga zjarri. Ai ishte si një njeri që ndezi një zjarr në fushë. Rreth tij u grumbulluan flutura e insekte. Si ai njeriu i mirë i largon insektet që të mos bien në flakët e zjarrit, ashtu edhe ai Zotëri është përpjekur që njerëzit të mos bien në zjarrin e mëkatit e të punëve të liga.

Le të bëjmë që jeta e Profetit (a.s) të jetë një pikturë rrëfyese që hyn në loçkë të zemrave të njoma. Ajo me dëshirën e Zotit (xh.sh) është kështjellë e mbrojtur për të gjithë ata që i afrohen luginës së shërimit e përpiqen të veprojnë, ashtu si i urdhëron Zoti (xh.sh).

Mbillni në zemrat e djemve e të vajzave dashurinë për Profetin (a.s), për familjen e tij të mirë e të pastër dhe u tregoni atyre se vetë ai Zotëri ka thënë: “Ai që më do mua, ai e do Zotin e madh (xh.sh) e ai që me bindet mua, ai i është bindur Zotit (xh.sh)”.²

Zoti (xh.sh) na ka obliguar ta duam Profetin (a.s) kur ka thënë: “Thuaj (o i dërguar): “Në qoftë se etërit tuaj, djemtë tuaj, vëllezërit tuaj, bashkëshortet tuaja, farefisi juaj, pasuria që fituat, tregtia që frikësoheni se do të dështojë, vendbanimet me të cilat jeni të kënaqur, (të gjitha këto) janë më të dashura për ju se Allahu, se i dërguari i tij dhe se lufta për në rrugën e tij, atëherë, pritni derisa Allahu nuk vë në rrugën e drejtë njerëzit e prishur.”³ Enesi (a.s) kallëzon se ai Zotëri ka thënë: “Ai që mbledh tri cilësi, gëzon ëmbëlsinë e besimit:

- Ai që e do Zotin (xh.sh) e Profetin (a.s) më tepër se çdo gjë tjetër.

- Ai që do tjetrin, veç për hir të Zotit (xh.sh) dhe

- Ai që urren të kthehet në rrugën e mosbesimit, siç urren hedhjen në zjarr”.⁴

Enesi vazhdon: “Ah, mor djalë i Asit, nuk ka qenë kush më i dashur për ne, se Profeti (a.s) e më i madh për sytë tanë, megjithëkëtë prej madhërisë unë nuk

kam mundur kurrë ta rrok plotësisht me vështrimin tim, saqë, po të më kërkojë dikush ta përshkruaj atë Zotëri, unë nuk do të mundja dot.

Lexojeni këtë tregim dashurie e do të kuptoni vlerën e Profetit (a.s) para shokëve të vet.

Erdhën disa arabë tek Profeti (a.s) duke u shtirë se gjoja kanë pëlqyer fenë Islame e se kishin nevojë për disa mësues feje. Një fis dha besën që t’i mbronte mësuesit, por fatkeqësisht u tradhtuan. U rrethuan nga një numër i madh armiqsh e 38 prej tyre u vranë. Mbetën vetëm dy prej tyre, të cilëve iu dha besa. Njëri prej mësuesve tha se nuk kishte besim tek armiqtë dhe me armë në dorë u vra duke luftuar. Mbeti vetëm një, i cili u gënjye nga fjalët e ëmbla dhe u dorëzua. Posa ra në duart e armiqve, u lidh dhe u dërgua jashtë Mekës për t’u vlarë edhe ky si të tjerët (në Mekë ishte e ndaluar të derdhej gjak). Para ekzekutimit iu afrua Ebu Sufjani që ishte ende idhujtar dhe i tha: “Betohu se do të të pëlqente që në vendin tënd të ishte Muhammedi për t’u vlarë e ti do të jesh i lirë pranë familjes tënde”. Zeidi iu përgjigj: “Pasha Zotin unë nuk pëlqej që Muhammedit t’i hynte edhe një ferrë në këmbë, ndërsa unë të isha në konakun tim larg të keqes”.

Ebu Sufjani, duke dëgjuar këtë përgjigje të guximshme tha: “Nuk kam parë njeri që të dojë dikë, sa e duan shokët Muhammedin (a.s)”.⁵

Po japim edhe një shembull tjetër. Abdullahi, djali i Zejdit, sa mori lajmin e vdekjes së Profetit (a.s), thirri me zë të lartë: “O zot, ma merr dritën e syve, që të mos shoh kënd tjetër mbas Profetit (a.s)! “Zoti (xh.sh) ia plotësoi lutjen.

Pra, mbas Zotit (xh.sh) jemi të obliguar ta duam Profetin (a.s). Si shenjë e shfaqjes së kësaj dashurie është bindja. Bindja e nxit myslimanin të jetë në rrugë të drejtë. E kjo rrugë që ai ndjek, është feja. E njëheri e shtyn të pasojë gjurmët e të dashurit e të marrë shembull nga Profeti (a.s).

Zoti (xh.sh) në Kur’an thotë: “Ju e kishit shembullin më të lartë në të dërguarin e Allahut, për atë që shpreson në shpërblimin e Allahut në botën tjetër, ai që atë shpresë e shoqëron duke e përmendur shumë shpesh Allahun”.⁶

Profeti (a.s) thotë: “Ai që do rrugën e sjelljes sime, ai më do mua. Ai që më do mua, do të jetë me mua në Parajsë”.⁷

Hadithi (fjalët, punët, pëlqimet e Profetit (a.s)) për nga vlera që kanë, renditen pas Kur’anit. Ka shumë hadithe për të komentuar Kur’anin, për ta sqaruar atë, sepse disa ajete kanë ardhur të përmbledhur e duan sqarim, e disa të tjerë janë si të mbyllur.

Zoti në Kur’an thotë: “Ty ta zbritëm Kur’anin, që t’u shpjegosh njerëzve atë që u është shpallur atyre, me shpresë se do ta studiojnë (Kur’anin)”.⁸

P.sh. Zoti në shumë ajete të Kur’anit na ka obliguar që të falemi, mirëpo nuk ka theksuar se çfarë do të thotë fjala “falje”, sa rekatë të falim, sa herë të falemi, si të falemi, kushtet e shtyllat e faljes. Hadithi i ka shpjeguar të gjitha këto, ashtu siç ka thënë Profeti (a.s): “Faluni, si të më kishit pa mua, ashtu si u fala unë”.⁹

Po kështu edhe për zeqatin. Ka shumë hadithe që na urdhërojnë të ndajmë zeqatin (lëmoshën e obliguar). Mirëpo çka do të thotë fjala “zeqat”, kur jemi të detyruar të japim zeqat, prej cilit mall jepet dhe kujt i ndahet? Të gjitha këto i ka kallëzuar Profeti (a.s) në shumë hadithe. Kështu p.sh. thotë: “Nuk kërkohet zeqati i mallit pa kaluar një vit”.¹⁰

Afërsisht kështu veprohet edhe për agjërimin e Ramazanit dhe për haxhin (pelegrinazhin).

Zoti (xh.sh) na ka urdhëruar ta pasojmë Profetin (a.s) duke thënë në Kuranin e bekuar: “Atë çka ju ka urdhëruar Profeti, zbatojeni, e çka t’ju ndalojë, përmbajuni dhe kijeni frikë Allahun, se Allahu është ndëshkues i ashpër”.¹¹

Mësojuni fëmijëve tuaj se Profeti (a.s) ka qenë njeri, por njeri të cilit iu zbrit revelata. Atë e kishte pajisur Zoti me sjellje të veçanta dhe është interesuar për të, saqë tek ai Zotëri ishin përmbledhur të gjitha sjelljet e mira.

Në ditën e çlirimit të Mekës, më 20 Ramazan, viti 9 hixhri, ndërsa ai Zotëri po rrinte me disa shokë, erdhi një arab. Sa e pau arabi Profetin, nga madhështia e tij e kapën të dridhurat. Ai Zotëri kuptoi gjendjen emocionale të arabit dhe i tha me dashmirsësi: “Mos u shqetëso, vëlla, se edhe unë jam si ju, madje kam pasë ngrënë sazerm, kur isha në Mekë.”

Sa ishte ai Zotëri në tavaf rreth Qabes së madhërueshme, një i pafe po i ndiqte dhe iu afrua me një thikë në dorë, me të

7. Transmetuar nga Tirmidhiu.

8. Kur’ani, En-Nahl: 44.

9. Transmetuar nga Buhariu.

10. Transmetuar nga Ebu Davudi.

11. Kur’ani, El-Hashr: 7.

cilën donte të therte Profetin (a.s). Posa iu afrua, u soll Profeti (a.s) me fytyrë nga armiku dhe e pyeti me zë të ëmbël: “Fadale?” - Po, iu përgjigj, Fadale jam.

Profeti në këtë kohë vuri dorën në gjoksin e Fadales, derisa iu qetësua zemërimi dhe iu larguan mendimet e liga. Tha ai më vonë: “Nuk e hoqi Profeti dorën e vet nga zemra ime derisa kuptova se nuk dua kënd tjetër si atë.”

Kur hyri ai Zotëri në Mekë, kishte tetë armiq të egër të fesë. Njëri prej tyre ishte Ikrime, djali i Ebu Xhehlit, gruaja e të cilit kishte pranuar fenë islame. Ajo erdhi tek ai Zotëri dhe kërkoi që t’ia falte burrin e saj, i cili kishte marrë rrugën e emigrimit. Profeti (a.s) e fali. Doli gruaja me të shpejtë për të kërkuar burrin e vet dhe e gjeti duke hipur në anije në Det të Kuq, për të dalë në Afrikë. E thirri dhe e përgëzoi, se Profeti e kishte falur.

U kthye Ikrime dhe, kur u afrua pranë vendit ku po rrinte Profeti, dëgjoi se u tha shokëve: “Mos i shani të vdekurit, se lëndoni të gjallët”. Ndërkohë u ngrit në këmbë dhe e përqafoi duke thënë: “Mirë se vjen, emigrant i dashur.”

Doemos, që Ikrime u prek thellë nga dashamirsësia dhe shpirtmadhësia e Profetit (a.s) dhe pranoi fenë islame. Më vonë vdiq në luftë kundër romakëve në Siri.

Një prej këtyre armiqve ishte edhe Safvani, djali i Umej-jes, i cili shtiu që të vriste Profetin (a.s), siç po e përmendim më poshtë.

Një ditë Safvani po rrinte me shokun e vet Umejrin, djalin e Vehbit. Umejri tha se ishin dëmtuar shumë nga myslimanët në Luftën e Bedrit e, po të mos ishte borxhli e të mos kishte fëmijë të vegjël, do të shkonte në Medinë për të vlarë Profetin (a.s).

Safvani u përgjigj menjëherë që të mos kishte aspak merak, se borxhin do t’ia paguante dhe fëmijët do t’ia rriste, si fëmijët e tij, nëse vritesh në përpjekjet për të zhdukur Profetin (a.s)

Umejri pranoi dhe e porositi Safvanin që të mos i bisedonte njeriu për marrëveshjen dhe të përhapnin zërin se po shkonte në Medinë për të takuar djalin.

U bë gati Umejri për udhëtimin e zi e u gata me armët e helmatisura. Posa hyri në Medinë, kërkoi të takonte Profetin (a.s). Sapo u takuan dhe mbetën vetëm për vetëm, ai Zotëri e pyeti pse kishte ardhur në Medinë. Umejri iu përgjigj se kishte ardhur në Medinë për të takuar të birin. Buzëqeshi ai Zotëri e pastaj e pyeti se, pse kishte ardhur i armatosur. Umejri iu përgjigj: “U mallkofshin këto armë! A

na vlejten gjë në Luftën e Bedrit?”

Profeti (a.s) përsëri e pyeti: “Pse ke ardhur?” Umejri dha po të njëjtën përgjigje.

Profeti (a.s) me zë të sigurt tha: “Jo, ti bisedove me Safvanin dhe vendosët që të vije në Medinë për të më vlarë.”

Umejri, i prekur thellë nga fjalët e Profetit, për të cilat nuk kishte dijeni asnjëri, u ngrit në këmbë e tha: “Dëshmoj se nuk ka Zot tjetër, përveç Allahut dhe se ti je i dërguari i Tij! Betohem se këto fjalë nuk i ka dëgjuar njeri, pra Zoti të ka kallëzuar.”

Kaluan ditë e kaluan net, luftë mbas lufte, derisa u çlirua Qabja. Safvani la fëmijët, pasurinë e vendin e vet e mori rrugën e humbjes. Kur dëgjoi Umejri për shokun e vet që kish ikur, shkoi te Profeti dhe i kërkoi t’ia falte Safvanin. Ai Zotëri menjëherë e fali. Umejri dëgjoi si i frikësuar dhe nuk i besohej që miku i vet ishte i falur, prandaj doli ta kërkonte. E gjeti në Hidde, prej ku do të nisej nëpër dete për mërgim. I dha lajmin e mirë dhe të dy bashkë u kthyen në Mekë.

Kur erdhën para Profetit (a.s) dhe dëgjoi nga goja e Profetit se ai e kishte falur, i kërkoi dy muaj kohë që të provonte nëse i pëlqente feja islame apo jo. Profeti (a.s) i dha katër muaj afat.

Vërtetë, nuk kaluan pak ditë e Safvani pëlqeu fenë islame dhe ndihmoi për përhapjen e saj.

Lexues të dashur! Ky është Profeti Muhammed (a.s) me karakterin e tij të lartë, i shquar për përlulje e butësi në ndjenja, për virtyte të larta, për dashuri për kombin e vet e mbarë njerëzimin.

Karakterit e sjellja e tij, virtytet e veçanta mbushin zemrat e njerëzve me dashuri për jetën e tij, saqë, jo vetëm shokët e miqtë e tij, por edhe armiqtë të flijohen për të, të japin pasurinë e gjithçka kishin për hir të fesë islame.

Mësojini fëmijët tuaj, gjeni rastin dhe caktoni një ditë për të përkujtuar jetën e Profetit Muhammed (a.s).

Në këtë mënyrë edhe baballarët, nënat, mësuesit dhe edukatorët ringjallin në zemrat tona e të fëmijëve tanë dashurinë e nderimin e veçantë për atë Zotëri, që rron gjithnjë i çmuar në mendjen e zemrën tonë e të njerëzimit, sa të jetë jeta.

O Zot, na thello në zemra e na forco besimin në Ty e në Profetin Muhammed, na shtoj dashurinë për të, derisa të vdesim myslimanë!

DRITË FESTE...

VËLLAZËRIA ISLAME DHE KOMBËTARE NË SOFRËN E IFTARIT TË MYFTINISË SHKODËR

Ditën e njëzetë të agjërimit të Ramazanit, më 15 qershor 2017, Myftinia Shkodër shtroi iftarin tashmë tradicional me përfaqësues të bashkësive islame të Prizrenit, Ulqinit dhe këshillin e Myftinisë Shkodër.

Në emër të Myftinisë Shkodër, teologu Lavdrim Hamja, i uroi vëllezërve mysafirë nga Prizreni dhe Ulqini mirëseardhjen dhe njëkohësisht i falënderoi për prezencën e tyre në këtë iftar vëllazërie islame dhe kombëtare.

Ai theksoi se, këto sofrat e begata iftarese në këtë muaj të begatë, marrin një dimension tjetër dhe i shërbejnë rritjes së bashkëpunimit e të vëllazërimit mes pjesëtarëve të ymetit islam.

Në emër të Bashkësisë Islame të Prizrenit, kryeimami i saj, Ali ef. Vezaj, së bashku me imamët e tjerë të ardhur me këtë rast, sollën selamet dhe përshëndetjet e vëllezërve nga Prizreni. Kryeimami nga Prizreni falënderoi

Myftininë e Shkodrës për mikpritjen bujare dhe theksoi se, me të vërtetë simbolika e iftareve është e shtrenjtë në Islam dhe duhet ruajtur e trashëguar tek brezat si mundësi përjetimi i mirësisë së takimit në sofrat e vëllazërisë islame.

Po ashtu edhe mysafirët e ardhur nga Ulqini, Suad ef. Ukoshata dhe Mirsad ef. Muça, uruan Muajin e begatë të Ramazanit dhe njëkohësisht falënderuan Myftininë e Shkodrës për organizimin e këtij iftari me vlere.

HYTBEJA E XHUMASË KUSHTUAR VLERËS SË ZEKATIT

Sipas porosisë së Myftiut të Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, hytbeja e xhumasë së datës 16 qershor 2017, iu kushtua vlerës dhe rëndësisë që ka dhënia e zekatit dhe pastrimi i pasurisë, sipas porosive hyjnore të shpallura në Kur'an dhe të përkthyer në Traditën e Hz. Muhamedit (a.s.).

Më herët, Këshilli i Teologëve pranë KMSH, përcaktoi masën e duhur për zekatin e sivjetshëm, atë të fidjes dhe sadekatul-Fitrit.

Sipas udhëzimit zyrtar, masa e zekatit për këtë vit është 470.000 lekë. Kujtojmë se fidja për personat e sëmurë rëndë dhe të pamundur për të agjësuar është caktuar 200 lekë të reja në ditë, ndërsa masa e sadekatul-Fitrit, 200 lekë të reja për person.

Zekati është një ndër pesë shtyllat e fesë islame. Ai ka një vlerë të madhe në eliminimin e varfërisë dhe përhapjen e shpirtit të solidarizimit me njerëzit në nevojë në shoqëritë njerëzore.

Zekati është pastrim për pasurinë

e muslimanit dhe njëkohësisht është një veprim që lidhet me besimin dhe përkushtimin e njeriut ndaj besimit të tij dhe shoqërisë ku jeton.

Myftinia Shkodër fton të gjitha biznesmenët myslimanë të mos e privojnë këtë bekim për pasuritë e tyre, si dhe të ndihmojnë nëpërmjet

saj njerëzit e shumtë në nevojë në këto ditë të vështira.

Myftinia Shkodër mirëpret të gjithë ata që kanë paqartësi në lidhje me dhënien e zekatit, ose duan ta dorëzojnë atë pranë Myftinisë Shkodër, çdo ditë nga ora: 9-14.

IFTARI DHE DREKA E FITËR BAJRAMIT NË SHTËPINË E FËMIJËS SHKODËR

Ditën e 23-të të Ramazanit 1438, pikërisht më 18 qershor 2017, Myftinia Shkodër shtroi një iftar të veçantë në oborrin e Shtëpisë së Fëmijës Shkodër me fëmijët e kësaj qendre.

Në fjalën e tij përshëndetëse, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed Sytari falënderoi drejtorin e Shtëpisë së Fëmijës z. Gëzim Mahmutaj për gatishmërinë e shfaqur për organizimin e këtij iftari të veçantë me fëmijët, stafin dhe të gjithë ata, që përkujdesen dhe i

nga kjo Shtëpi e të mos harrojnë për të kontribuar ndaj këtyre fëmijëve. Ai përmendi fjalën e Profetit Muhamed (a.s) se, kujdestarët e jetimëve do të jenë në xhenet me Pejgamberin (a.s).

Gjithashtu, Myftiu i premtoi drejtorit të Shtëpisë së Fëmijës se, Myftinia Shkodër, siç ka qenë edhe në të kaluarën, do të jetë në mbështetje të punës së tyre në shërbim të këtyre fëmijëve dhe do të kontribuojë me mundësitë e saj, por edhe me bashkëpunimin me partnerët

shërbejnë fëmijëve, të këtij institucion.

Myftiu tha se Shkodra e ka në traditë bamirësinë dhe përkujdesjen ndaj shtresave në nevojë, sidomos ndaj asaj pjesë të shoqërisë, që ka nevojë më tepër se kushdo, siç janë fëmijët jetimë.

Ndërkohë, Myftiu i bëri thirrje institucioneve qendrore dhe lokale, biznesmenëve dhe shoqatave bamirëse, të hedhin vështrimin e tyre

e saj, për realizimin e projekteve të ndryshme, që bëjnë të mundur përmirësimin e jetës dhe kushteve të fëmijëve të kësaj qendre.

Ndërkohë, në ditën e parë të Fitër Bajramit, më 25 qershor 2017, Myftinia Shkodër shtroi drekën e Bajramit për këta fëmijë. Në emër të Myftinisë Shkodër përshëndeti teologu Arben Halluni, i cili i uroi festën e Fitër Bajramit.

I MOSHUARI TURK, HAFIZ I KUR'ANIT...

**PERSONI NË FOTO ËSHTË
NJË MËSUES I KUR'ANIT
QË UDHËTON DHE SHËTIT
NËPËR DYQANE DHE SHTËPI,
DUKE KËRKUAR SE KUSH
KA DËSHIRË TË MËSOJË
TË LEXOJË KUR'ANIN
DHE TA MËSOJË PËRMENDËSH,
DUKE MOS MARRË ASNJË
SHPËRBLIM FINANCIAR
PREJ NJERËZVE.
NË LETRËN QË MBAN
NË DUAR SHKRUAN:
"BRENDA NJË JAVE
NE TË MËSOJMË MËNYRËN
E LEXIMIT DHE TË SHKRIMIT
TË KUR'ANIT. TË MËSOJMË
PËR DHJETË MINUTA
PA NDERPRERJE.
PUNOJMË PËR HIR
TË ALLAHUT DHE NUK KËRKOJMË
ASNJË SHPËRBLIM TË VETËM!"**

MYFTIU I FTUAR NË TV ROZAFI NË PRAG TË NATËS SË KADRI

Mbrëmjen e së hënës, më 19 qershor 2017, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, ishte i ftuar në një bashkëbisedim televiziv në emisionin 'Autochthonous' në Tv Rozafa.

Gjatë bashkëbisedimit me gazetarin Simon Shkreli, Myftiu foli mbi atmosferën e Muajit Ramazan, mesazhet dhe vlerat reale që përcjell ky muaj në jetën e shqiptarëve.

Myftiu tha se shqiptarët nuk u befasuan me agjërimin e Ramazanit, qëkur e përqafuan Islamin për herë të parë, pasi tradita e agjërit është e lidhur me njeriun që në lashtësi.

I pyetur mbi aktualitetin e përkimit të fushatës elektorale me muajin Ramazan si dhe ditës së votimit me ditën e Fitër Bajramit, Myftiu përsëriti qëndrimin e tij, që para fillimit të Ramazanit, duke konfirmuar se nuk ka ndryshuar qëndrim mbi këtë çështje.

Myftiu theksoi se mosrespektimi i Ramazanit dhe i festës së Fitër Bajramit është një akt i turpshëm i politikës së sotme shqiptare, si dhe një hap më tej në rrugëtimet e gabuara të vendit drejt afetarizmit dhe mosrespektimit të Fesë, aq më tepër kur bëhet fjalë për fenë e pjesës dominuese të kombit.

Gjithashtu, theksoi se ka ndaluar imamët të përfshihen në vorbullën e kësaj fushate, duke e konsideruar përfshirjen në të, në çfarëdo forme, sidomos në iftaret vulgare të fushatës, si mungesë integriteti dhe dinjiteti personal.

Myftiu tha se Islami nuk e refuzon politikën, përkundrazi nxit individin musliman që ka prirje politikën dhe shkencat e saj, të jetë njeri i ndershëm, që i frikësohet Zotit, që punon me moral dhe pastërti për kombin dhe vendin e vet, duke përkthyer në politikë moralin e fesë, larg instrumentalizimit të fesë për politikë.

Myftiu tha se Shqipëria është një vend me resurse të shumta, me të cilat e ka bekuar Zoti, por që gjendet në një mjerim të frikshëm, falë keqadministrimit të saj dhe pasurive që ka.

Ai foli edhe për vlerat e Natës së Kadrit, ku ftoi qytetarët që mos ta konsiderojnë këtë Natë si një prag folklorik në marrëdhënien e tyre me Islamin, por të meditojnë thellë rreth shpalljes së Kur'anit në këtë Natë.

Myftiu theksoi se Kur'ani ngelet një alternativë e çmueshme e shpëtimit të njeriut dhe njerëzimit nga katrohurat ku janë katandisur sot, si dhe një mundësi për qafimi i dritës së udhëzimit hyjnor në jetë.

Myftiu ftoi besimtarët dhe qytetarët e Shkodrës që të përkushtohen maksimalisht në ditët dhe netët e mbetura të Ramazanit të sivjetshëm dhe të festojnë me shumë krenari e dinjitet Fitër Bajramin, duke mos lejuar njeri në botë të prishë këtë atmosferë bekimesh!

Ai ftoi besimtarët që të bashkohen në sheshin e Namazgjasë, më 25 qershor 2017, për të marrë pjesë në ceremoninë e Fitër Bajramit, ashtu siç është bërë traditë prej vitesh.

Aishja (r.a) TREGON SE
i ka thënë Pejgamberit (a.s):
“O i DËRQUAR i Allahut,
NËSE E DI SE,
CILA ËSHTË NATA E KADRI,
ÇFARË TË THEM NË TË?”

Thuaj:

*“O Zoti im,
Ti je Falës
Bujar,
e do faljen,
më fal mua!”*

(ALLAHUMME INNEKA AFUVVUN KERIMUN,
TUHIBUL AFVE, FA'FU ANNI).

(Transmetuar nga Ahmedit dhe të tjerë)

KONKURSI I DYTË TRADICIONAL I KUR'ANIT FAMËLARTË NË MUAJIN RAMAZAN

Në kuadër të Muajit të Madhëruar të Ramazanit, Myftinia Shkodër dhe Shoqata “Mirësia” zhvilluan në xhaminë e fshatit Mjedë, për të dytin vit radhazi aktivitetin e konkursit të Kur'anit Famëlartë me pjesëmarrjen e 10-të xhamive të përzgjedhura të Shkodrës: Mjedë, Bahçallek, “Dy Vajzat”, Golem, Kullaj, Dragoç, Fshati i Ri, Muriqan, Bardhaj dhe Vukatanë.

Drejtesi i arsimit, pranë Myftinisë Shkodër, teologu Arben Halluni në fjalën e tij të hapjes së kësaj veprimtarie arsimore falënderoi pjesëmarrjen e nxënësve konkurrues në këtë aktivitet me vlerë për këtë muaj të begatë, si muaj i fillimit të zbritjes së Kur'anit Fisnik, Libër që inspiron për udhëzim në vlerat e vërteta të besimit, të moralit, të frymëzimit për vëllazërim e unitet në mes të gjithë besimtarëve, si dhe për paqe e harmoni me të gjithë njerëzit dhe krijesat e Zotit (xh.sh).

Gjithashtu ai falënderoi shoqatën “Mirësia” për bashkëpunimet e saja të frytshme me institucionin e Myftinisë Shkodër, të cilat zhvillojnë akoma e më shumë efikasitetin e misionëve të përbashkëta në shërbim të përhapjes së vlerave të dobishme të Thirrjes Islame për besimtarët dhe shoqërinë.

Në një atmosferë të mrekullueshme besimi dhe vëllazërie islame, Myftinia Shkodër organizoi ditën e martë, më 20 qershor 2017 ceremoninë e inaugurimit të minares së xhamisë së fshatit Bardhaj.

Ceremonia ishte konceptuar si një Mbrëmje Fetare që nisi para iftarit dhe u mbyll me duanë e namazit të teravisë.

Ceremonia nisi me fjalën e falënderimit nga imami i xhamisë Bardhaj, z. Ilir Dizdari, i cili shprehu mirënjohjen e tij për krejt kontribuuesit që ndër vite kanë dhënë nga pasuria e tyre për këtë xhami.

I pranishëm në këtë ceremoni ishte edhe Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, i cili uroi të pranishmit me rastin e kësaj mirësie me të cilën u plotësua xhamia e tyre.

Myftiu falënderoi motrën muslimane që u bë shkak për plotësimin e minares së xhamisë Bardhaj, duke theksuar se shembujt e bamirësisë janë të përherëshëm në ymetin islam.

Më pas ligjëroi teologu Ervil Kuçi, (imam i xhamisë Dërgut), i cili hodhi dritë mbi vlerat e bamirësisë në islam. Ai

Pas zhvillimit të konkursit, juria shpalli fituesit, e këtij konkursi.

Nxënësit pjesëmarrës dëshmuan përgatitje të lartë në mësimin përmendësh

të sureve të Kur'anit, si dhe rregullat e texhvidit.

Xhamitë e para u shpallën: Fshati i Ri, Golem dhe Bahçallek.

INAUGUROHET MINARJA E XHAMISË BARDHAJ

tha se vlera e bamirësisë merr përmasat e vetë besimit në jetën e besimtarit.

Më pas, të pranishmit u bashkuan në iftarin e kësaj dite, që u pasua me lutjet e përbashkëta për pranim e bekim.

Ceremonia vazhdoi me shfaqjen e dokumentarit: “Triumfi i zanit të

minareve”, ligjërata me temë: “Vlera e harmonisë islame”, nga Imam Muhamed B. Sytari, si dhe përshëndetja e teologut Lavdrim Hamja, imam i xhamisë së “Dy Vajzave”.

Pas ezanit të jacisë, u fal namazi i teravisë dhe lutjet e kësaj nate me vlerë.

Pasditen e së mërkurës, më 21 qershor 2017, në prag të Natës së Kadrit, Myftinia Shkodër organizoi ceremoninë tradicionale të Hatmes Sherife.

Pas faljes së namazit të iqindisë, ceremonia vijoi në fjalën e rastit të mbajtur nga Imam Muhamed B. Sytari, Myfti i Shkodrës, i cili ligjëroi mbi vlerën e Natës së Kadrit, si natë në të cilën nisi shpallja e Kur'anit.

Myftiu tha se realitetet e sotme të njerëzimit po vërtetojnë përherë e më shumë domosdoshmërinë e kthimit nga udhëzimet e Kur'anit Famëlartë, që falë Zotit është Libri i Shenjtë i paprekur nga dora e epsheve, injorancës dhe kapriçeve njerëzore.

Myftiu ftoi të pranishmit të kthehen nga Kur'ani, për ta lexuar me qëllim kuptimin dhe praktikimin e tij në jetë, në gjurmët e Hz. Muhamedit (a.s), që ishte veshur me moralin e Kur'anit.

Pas ligjëratës së Myftiut, u lexuan

CEREMONIA E PLOTËSIMIT TË HATMES SHERIFE

edhe 20 suret e fundit të ngelura nga leximi i plotë (Hatmeja) e Kur'anit, si dhe u bënë duatë e rastit, që u drejtuan nga Hafiz Shukri Kapllan dhe nga Myftiu

i Shkodrës, Imam Muhamed Sytari.

Aktivitetet e Natës së Kadrit do të vazhdojnë përgjatë gjithë natës, deri pas namazit të sabahut të ditës vijuese.

RINIA MUSLIMANE, KRYEFJALA E NATËS SË KADRIT

Mbrëmjen e Natës së Kadrit, më 21 qershor 2017, në të gjitha xhamitë e Shkodrës, u zhvilluan lutje dhe adhurime shtesë me xhematë, në një atmosferë të mbushur me besim dhe vlera vëllazërore.

Një program i mbushur me adhurime e lutje, u zhvillua edhe në xhaminë e Parrucës, ku ishte i pranishëm edhe Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, i cili drejtoi edhe mexhlin e dhikrit dhe lutjen e kësaj nate të begatë plot mëshirë e përkujdesje hyjnore.

E veçantë e kësaj Nate dhe e krejt këtij Ramazani ishte pjesëmarrja e madhe e moshave të reja, që sa vijnë e shtohen në xhamitë tona duke dëshmuar vullnetin e tyre të besimit.

Myftinia Shkodër ju uron Natën e Kadrit, me lutjet e pranimit, faljes dhe mëshirës!

MYFTIU TAKOI IMAMËT NË PRAG TË FITËR BAJRAMIT

Paraditën e së enjtes, më 22 qershor 2017, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, zhvilloi një takim pune me një grup imamësh të qytetit, me të cilët diskutoi rreth ecurisë së aktiviteteve dhe adhurimeve të periudhës së Muajit Ramazan për këtë vit, si dhe aktivitetet në vijim.

Myftiu u përqendrua edhe tek Fitër Bajrami, festa e madhe e muslimanëve, që këtë vit përkon me datën 25 qershor 2017, ditën e diel.

U diskutua programi i Fitër Bajramit, që do të zhvillohet në sheshin e Namazgjasë, bri xhamisë së Fushë Çelës, (xhamia "Ebu Bekër"), duke nisur me faljen e sabahut me xhematë, në orën 04.45, ligjëruarit e kësaj ceremonie, hatibi si dhe pritja tradicionale, që do të zhvillohet në xhaminë e Parrucës, më 25.6.2017, në hapësirën kohore 9-11 paradite.

Myftiu dha udhëzimet e tij edhe për detaje që lidhen me Sadekatul-Fitrin etj.

Nga minberi i xhamisë së Parrucës, të xhumanë e fundit të Ramazanit 1438, më 23 qershor 2017, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari bëri thirrje për të vlerësuar mirësitë e All-llahut në jetë, në krye të cilave është udhëzimi në besim dhe bekimet që e pasojnë atë.

Myftiu tha se njeriu i udhëzuar në Islam, është i ftuar të llogarisë mirësitë e Zotit në jetë dhe të jetë falënderues, nëpërmjet deklarimit të tyre dhe nëpërmjet punës së vazhdueshme për të ruajtur kufijtë e hallallit në jetë.

Në hytben e kësaj jave, Myftiu theksoi se Ramazani nuk duhet parë si një adhuring i ngushtë njëmuji, por si një mundësi korrigjimi dhe përmirësimi i cilësisë së besimit dhe jetës me Zotin, që nuk ka kohë as kufi dhe që mbyllet me largimin nga kjo botë drejt bekimeve të premtuara.

Ai ftoi të pranishmit e shumtë që të mos ngurrojnë për të falënderuar Zotin për mirësitë e shumta me të cilat e

MYFTIU MBAJTI HYTBEN E FUNDIT TË RAMAZANIT 1438

bekuar jetën e tyre, si dhe ta dëshmojnë këtë falënderim edhe nëpërmjet bamirësisë së vazhdueshme, sadesasë dhe zekatit për njerëzit më nevojë.

Myftiu u lut që ky muaj me adhurimet e tij të jetë pranuar dhe të vijë ndërmjetës dëshmues për mirë në ditën e gjykimit.

SHPËRNDAHET PËRKTHIMI NË SHQIP I KUPTIMEVE TË KUR'ANIT

Ditën e fundit të Ramazanit për këtë vit, të shtunën, më 24 qershor 2017, Myftinia Shkodër në bashkëpunim me Qendrën Islame Shqiptare "Xhamia Imam El-Buhari", Vjenë, Austri, zhvilloi shpërndarjen falas të Kur'anit Famëlartë, me përkthim të kuptimeve në gjuhën shqipe.

Aktiviteti u zhvillua në lagjen Xhabije, para lulishtes, ku kalimtarë të ndryshëm morën si dhuratë përkthimin e kuptimeve të Kur'anit në gjuhën shqipe, versioni i H. Sherif ef. Ahmetit.

Përfaqësuesi i Myftinisë Shkodër, teologu Lavdrim Hamja, në prononcimin e tij në lidhje me këtë aktivitet tha se: "Shpërndarja e përkthimit të Kur'anit tashmë është bërë një traditë e përvitshme e Myftinisë Shkodër.

Ndërsa zhvillimi i këtij aktiviteti në ditën e fundit të Ramazanit është mesazh që i drejtohet të gjithëve, se me të vërtetë Ramazani është muaji i zbritjes së Kur'anit, por ky libër i shenjtë duhet të jetë udhëzues dhe prijës për gjatë gjithë vitit dhe jo vetëm të lexohet brenda një muaji, siç është muaji i Ramazanit".

Myftinia Shkodër falënderon Shoqatën "Xhamia Imam El-Buhari", në Vjenë për këtë bashkëpunim të frytshëm dhe i uron mbarësi e sukses në punën e tyre në shërbim të njerëzve dhe të fesë.

Që në orët e para të mëngjesit të së dielës, më 25 qershor 2017, muslimanët shkodranë nisën të mbushin sheshin e vakëfit të Fushë Çelës, bri xhamisë "Ebu Bekër", ku Myftinia Shkodër e ka bërë traditë të kryejë ritualet e Fitër Bajramit.

Sipas programit të paralajmëruar, besimtarët falën së bashku namazin e sabahut, që u pasua nga një program i larmishëm me këshilla fetare, urime dhe ligjërata nga imamët e nderuar: Lavdrim Hamja, Adil Cukali, Naim Drijaj dhe Idmir Plaku.

Imamët e nderuar dhanë mesazhe të qarta në lidhje me ruajtjen e vlerave të besimit, dijes, përkushtimit dhe lidhjes me fenë në jetën e përditshme. Ata këshilluan vazhdimësinë e shpirtit të Ramazanit edhe pas tij, duke theksuar se feja islame ka ardhur për ta ruajtur rrugëtimin e njeriut në jetë dhe për ta mbrojtur atë nga devijimet e ndryshme, me të cilat përballlet.

Një mesazh dha edhe Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, i cili ftoi besimtarët që të ndjehen krenar për këtë besim të pastër islam, që para shumë shekujsh erdhi si dritë dhe bekim për popullin shqiptar.

Ai theksoi se Islami u kthye në balsam për lëngatat e shumta të shqiptarëve përgjatë historisë së tyre kombëtare.

Nën drejtimin e Myftiut u krye edhe rituali i faljes së namazit të Fitër Bajramit, ndërkohë teologu Durim Kasemi mbajti hytben e rastit, ku u përqendrua tek

FESTOHET ME MADHËSHTI FITËR BAJRAMI 1438

madhështia e Kur'anit në udhëzimin drejt asaj që është më e mira në jetë.

Pas përfundimit të hytbes, Myftiu dhe

imamët e pranishëm pritën besimtarët e shumtë, të cilët uronin festën e Fitër Bajramit.

VIZITORË TË SHUMTË UROJNË FITËR BAJRAMIN 1438

Ashtu si është bërë traditë e mirë, edhe me rastin e Fitër Bajramit të sivjetshëm, Myftinia Shkodër organizoi ceremoninë tradicionale të pritjes së vizitorëve të ndryshëm.

Ceremonia e pritjes së vizitorëve u zhvillua në xhaminë e Parrucës, ku Myftiu i Shkodrës, së bashku me imamët e nderuar, pritën drejtues të ndryshëm të institucioneve fetare, Bashkisë, Prefekturës, Këshillit të Qarkut, drejtues të forcave të ndryshme politike, deputetë, drejtues të shoqatave islame, intelektualë dhe qytetarë të shumtë që uruan Fitër Bajramin e këtij viti.

Myftinia Shkodër falënderon krejt ata që e nderuan këtë festë të shënuar për mbarë botën islame, si dhe lutet që mirësitë e Zotit, bekimet dhe mëshira e Tij të na përfshijnë të gjithëve.

IMAMËT, NJË HYTBE E VEÇANTË NË PRAG TË HAXHIT 1438

Paraditën e së enjtes, më 6 korrik 2017, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, zhvilloi një takim pune me imamët e xhamive kryesore, me të cilët diskutoi rreth disa çështjeve që lidhen me aktivitetin pas Ramazanit.

Ndër të tjera, Myftiu udhëzoi që e xhumaja e datës 7/7/2017, në të gjitha xhamitë e Shkodrës, qytet dhe fshat, të ketë si bosht kryesor vlerat dhe madhësitë e Haxhit, si një shtyllë e rëndësishme e fesë.

Njëkohësisht, u lajmërua se kufiri i

fundit i regjistrimit të haxhilerëve të sivjetshëm do të jetë data 10 korrik 2017.

U caktua dita e organizimit të tubimit të imamëve, muezinëve dhe këshillave të xhamive për "Mbledhjen e Raporteve të Ramazanit", (viti 1438), një risi, që nis për herë të parë këtë vit, në kuadër të analizimit të gjerë të aktivitetit gjatë Ramazanit; mendimeve, ideve, sugjerimeve, vërejtjeve dhe kërkesave në drejtim të përmirësimit të angazhimeve dhe shërbimeve të Myftinisë Shkodër gjatë Muajit Ramazan.

HATIBËT E SHKODRËS FTOJNË PËR HAXHIN E SIVJETSHËM

Sipas porosive të Myftiut të Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, ditën e xhuma, më 7 korrik 2017, në të gjitha xhamitë e Shkodrës, u mbajt hytbeja e xhumasë kushtuar Haxhit, vlerave dhe madhësisë së tij.

Mesazhin e tij kushtuar temës së Haxhit, Myftiu i Shkodrës zgjodhi ta bënte nga xhamia e fshatit Oblikë, Ana e Malit, ku tradicionalisht, një numër i madh besimtarësh shkojnë çdo vit për të kryer këtë obligim jete.

Në hytben e tij, Myftiu vlerësoi se shqiptarët e kanë kthyer në traditë shekullore vizitën e vendeve të shenjta; kryerjen e haxhit dhe umres, si një dëshmi e besnikërisë së tyre ndaj vlerave të fesë së të parëve, Islamit, me të cilin edukojnë fëmijët e tyre për të qëndruar në binarët e besimit, dijes, pastërtisë, përparimit dhe dinjitetit kombëtar!

Myftiu theksoi se: Besimi, Xhihadi dhe Haxhi, janë tre prej punëve më të

pëlqyera tek All-llahu, siç transmetohet nga i dërguari i All-llahut. Besimi, si pikënisja e krejt të mirave, Xhihadi, si koncept i sakrificës për të mirën dhe angazhimit për të ndërtuar në jetë, si dhe Haxhi, si dëshmi e unitetit dhe shpirtit të bashkimit dhe bashkëpunimit në mesin e muslimanëve të krejt rruzullit tokësor.

Myftinia Shkodër, ju rikujton se afati i fundit i regjistrimit për Haxhin e sivjetshëm është data 10 korrik 2017. Të interesuarit, janë të mirëpritur pranë zyrës së informacionit pranë Myftinisë Shkodër.

Abdullah ibn Mes'udi (r.a) transmeton se i Dërguari i Allahut (a.s) ka thënë:

"Nuk do të hyjë në xhenet,

ai që në zemrën e tij

ka qoftë edhe sa një

qrimcë mendjemadhësie!"

Dikush i tha:

Njeriu ka dëshirë

që t'i ketë rrobat

dhe këpucët e bukura.

Pejçamberi (a.s) tha:

"Allahu është i bukur

dhe Ai e do të bukurën!

Mendjemadhësia është

mohimi i të vërtetës

dhe nënçmimi

i njerëzve!"

(Transmetuar nga Muslimi)

**“ISLAMI, O BIR, NËSE SHFAQET NË VËRTETËSINË E TIJ,
NUK MUNDET NJERI NË BOTË TA REFUZOJË!**

**A MUNDET NJERI TË REFUZOJË ZAMBAKUN E FRESKËT,
QË E MBUSH AMBIENTIN PËRRETH ME AROMËN E TIJ
TËRHEQËSE?! Islami është edhe më i bukur, o bir!**

**ISLAMI ËSHTË DITURI,
EDUKIM, MIRËSJELLJE,
DRITË, SHPIRT,
MËSUES, MËSIM..!”**

Sheikh Ahmed Rëftaro

Botues:
Myftinia Shkodër
Drejtues:
Imam Muhamed Sytari

Kryeredaktor:
Lavdrim Hamja

Tel / Fax:
+355 (0) 224 2081
Nr. llogarie:
100054 UBA - Shkodër

MYFTINIA SHKODER1990
udhaislame@myftinia-shkoder.org
www.myftinia-shkoder.org